

Már kezd szép aranyszínű tavasszal

S ha forró fényzáport locsol a nyár

A holt lomb akkor is táncolva száll.

Az ősz egész rozsdás boglyát levagdal.

Hull álmodón a nyírott, őszi parkban,

Zokogva hull az erdőn, kerteken,

Tavasszal, nyáron, ősszel, bús telen,

Hull mindenütt és mindig halkan, halkan.

A szél fájón gyászindulót nyekerget

S mint harcosok vad harcterén elesnek,

Hull, hull a lomb s az elmúlásra int ő.

A fák lelkén a bú sírássá halkul,

Könnyükből új levél nő s új avar hull.

Óh bánatos , örök, szilaj keringő.